

Forfatter: Ingemann, Bernhard Severin

Titel: BREV TIL: Rosenørn, Ingeborg Christiane FRA: Ingemann, Bernhard Severin (1853-08-08)

Citation: Ingemann, Bernhard Severin: "BREV TIL: Rosenørn, Ingeborg Christiane FRA: Ingemann, Bernhard Severin (1853-08-08)", i *Brevveksling mellem B. S. Ingemann og Fru J. C. v. Rosenørn*, C A. Reitzels Forlag., s. 85. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001987843-000-shoot-L0019878430000050.pdf> (tilgået 03. maj 2024)

Anvendt udgave: Brevveksling mellem B. S. Ingemann og Fru J. C. v. Rosenørn

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Ingemann, Bernhard Severin, *Brevveksling mellem B. S. Ingemann og Fru J. C. v. Rosenørn,*

Sorød. 8de Aug, 1853.

Kjære Fru Rosenørn!

Det glædede mig ret at see et Livsog Venskabs-Tegn fra Dem i denne Bratdødens Tid, og see Deres sunde christelige Beskuelse af denne vistnok for Mange yderst sørgelige Prøvelsens Tid; jeg mener ikke dem, der døe, men dem, der leve og maa begrave deres Kjæreste saa pludselig og sommesteds Alle paa een Gang. For Mange er vistnok den korte Overgang en Lykke — og ethvert oprigtigt Philemon- og Baucis-Par lykønsker jeg ogsaa, naar de nu følges ad; nogen Alvor vcekkes vel ogsaa, hvor den før slumrede, og Vorherre slipper vist kun sin asiatiske Dødsengel herhid af vise og kjærlige Grunde; men den formørker dog uhyggelig denne vor ellers smukke Sommer. Vi, som have seet saa mange deilige Sommere, have lettest ved at betragte denne som den sidste her, medens vi see ud til de talløse endnu skjønnere, vi have i Sigte. Vorherre gjøre det nu kun ret lyst og klart i de Sjæle, som ingen Tro og intet Haab har om Livets store Sammenhæng og Uendelighed! Jeg holder undertiden en lille Præken for Folk om Livstraaden, hvis friske jordgrønne Begyndelse vi holde saa fast paa, som kunde den virkelig briste eller- slippe i vor Haand, medens den dog er fastknyttet til den himmelblaa Traad i det uendelige, uoprullelige Nøgle,s. 86vi har faaet i Haanden ved vor Fødsel og faaet Øie paa t i vor Daab.

Gud styrke og velsigne Dem og Deres i denne og alle følgende Sommere, as hvilken jordisk eller himmelsk Sol de faa skal belyses! Det samme ønster jeg vor ; ædle Dronning! Her ere vi endnu Gud skee Lov friske : og freidige.

Deres hjerteligst hengivne Ven
B. S. Ingemann.